

R.D. Jacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

4. Tripart. Soror nostra es, crescas in mille millia, & possideat semen tuum
portas inimicorum suorum. Gen. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

Quod autem V. Beda de Ecclesia dicit, hoc nos de Maria dicimus, quod non timebat domui suae, quia quicumque pereunt, ad domum eius non pertinent, nec eius veste sunt induti. Quapropter subditur. *Ridebit in die Nouissimo*; non solum ipsa, sed & eius domestici. Omnes enim suos domesticos haec Mater adiuvat, protegit, illustrat, vt post tristitiam penitentiae pacifice, confidenter, hilariter transeant, dum alij timeat & tremunt in die nouissimo, Os suum tunc aperit sapientiae, ad Filium suum qui aeterna est. Sapientia pro clientulis suis preces fundens. Et lex clementiae in lingua eius: quia eius implorat clementiam & misericordiam pro illis. Hoc cetere varijs exemplis alibi demonstrauimus & passim occurrunt.

Cultores B. M. V. hilariter ex hac uita transiunt.

Exemp.

Quid igitur est ridere in die nouissimo, nisi cum letitia spiritum inter manus Christi & Mariae reddere? Quam multis uero id contingit, vt exultant hora in extrema, & canent; Quenam fuerit uerba S. Hydrigis Ducissae Poloniae postrema nisi haec: *Maria Mater gratiae, Mater Misericordiae tu nos ab hoste protege, Spiet a morte suscipe*. Ecce uelita eius imaginem manibus gestans speliui uoluit.

Sic & S. Maria Ogniaea Virgini Deiparae deditissima (quae & ei adfuit dum extremo Sacramento muniretur) in morte praegaudia subridebat, & manibus plaudebat, ac laui uoce cantabat, *Alloya*; non timebat a frigoribus niuis, sed quasi ad epulas inuitata, circa horam nonam, qua Christus in cruce spiritum Patri reddidit, cum uoce *Alloya*, ad Dominum migravit, nullo mortis dolore uulcus Angelici hilaritatem amittens.

S. Mechthildis, etiam & ipsa Deiparae domestica, uisit in morte a Daemonibus impugnari & terrefere, timens a frigoribus niuis. At postmodum uita est & terro ridere & exultare, ab Angelis defensa, tandemque spiritum reddere triumphando.

Quicumque fuerunt hic de domesticis. Matris Mariae uestiri duplicibus, non timebunt a frigore illo de quo scriptum est: *Ante faciem frigoris eius quia sustinebit*; Immo post hanc uitam uel duplici, hoc est gloria singulari, non solum essentiali, sed & accidentalibus donandi. Sicut serui Regis & Reginae, certis uestibus & insignibus deaurati procedunt, per quae agnoscuntur esse serui Regis & Reginae, ac specialia purpura uestiti ambulanti in Curia caelesti serui B. Virginis specialia ornata & gloria, qua pra alijs discernuntur, quod sint serui Mariae, fulgebunt, vt & ibi impleatur illud *Domestici eius uestiti sunt duplicibus*.

Arv. 31.

LECTIO TRIPARTITA.

PRO CONFRATERNITATE Carmeli.

Thema. *Soror nostras, crescas in mille millia, & possideat semen tuum portas inimicorum tuorum. Gen. 34.*

Etiam Christiani omnes generali ratione Fratres Mariae uocari possunt: a tamen specialiter Quoniam hic Titulus a Maria datus est his qui Ordini, & de B. M. Familiae de Monte Carmelo inscribuntur. Hos e. V. si spiritum Fratres suos uocavit Maria, & signum singularitatis suae fraternitatis eis Scapulare dedit. Vnde hoc nomine singulariter gloriatur, *Fratres Mariae*, siue, milia. *Fratres Virginis*; illumque titulum iam ab olim pro Carmelitico sunt, ob specialem amorem, & obsequium, ac cultum erga Virginem Deiparam; & ob defensionem studiosam & amorosam honoris eius. Quapropter & a Pontificibus summis hic Titulus honorificus eis fuit confirmatus. Nam cum S. Cyprianus (quem sui Ordinis alumnus fuisse Carmelus a seuerat) in Concilio Ephesino, auctoritate Caesellini Papae congregato conuicisset publicè Nestorium Haresarchiam, Deiparae Virginis hoste; iure Titulus *Fratrum Mariae* in Congregatione Carmeli lucem accepit ac gloriam, confirmationemque ampliore, approbante Caesellino Pontifice, ac toto Orbe, vt testatur Abbas Trithemius lib. de laudibus Carmelitanae familiae.

Sic etiam eos intitulat Sixtus IV. & Gregorius XIII. Innocentius IV. Immo Urbanus IV. laqueat indulgentias trium annorum & totidem quadragenarium his qui Fratres de Congregatione Carmeli uocantur *Fratres B. Mariae Virginis*.

Adde quod Papa Honorius III. propter factam sibi apparitionem B. M. Virginis (minas & mortem irerentantis his qui contra hunc Ordinem lese exerant, hunc titulum honorificum ei auferre conantes, quorum nonnulli subita morte uana nocte extincti fuerunt) coactus facit dictum titulum confirmare huic Congregationi, simul eam aduocando varijs privilegijs & prerogatiuis. Extat adhuc Bulla Honorij III. in fauorem Ordinis Carmelitani data anno 1216.

Denique testatur Ioannes XXII. Pontifex in sua Bulla Sabbathina, sibi genibus flexis oranti apparuisse B. Virginem, habitu candido Carmeli indutam (vt sic se Carmelitum sororem extenuis etiam exhiberet in veste) ac ei precepisse, vt confirmaret indulgentiam quam ipsa impetrata a Filio, scilicet sequenti Sabbatho post Religiosorum, seu Confratrum ac Sororum obitum, animas illorum a Purgatorij penis liberatam. Vnde ibi addit: *Istam ergo sanctam indulgentiam accepto uobis in terris confirmo, sicut propter merita Virginis Christi concessi in caelis*. Data est haec bulla in urbe ueteri die 15. Maij a. 1328. Quae bulla postea approbare

bara est per Pium V. Gregorium XIII. Paulum V. ac per Vniuersitatem Salmanticensem.

3. Reg. 18.

Tituli Carmelitani, quo vocati sunt Fratres Mariae, & ipsa Soror eorum, attendendum est quod tradit Ioannes XXXIV. Patriarcha de Ierusalem, l. de ortu Monach. c. 22. & seq. Eliam scilicet per revelationem intellexisse nubeculam septima vice apparentem, & de mari ascendentem inflat vestigij hominis, moxque in pluviam se resolventem, indicium fuisse Virginis, quae de amaro mari huius mundi electa, in lepida arate debebat parere Redemptorem & Messiam, qui pluvia caelestis Orbem abundantissimè erant irrigaturus: atque ex quo 937. annis ante Christi Nativitatem. Hæc autè instructio continuavit usque ad tempus Christi. Et mox hi qui de ista erant Congregatione amplectentes fidem ac Evangelium, & plenius agnoscentes Virginis nostrae dignitatem, Apostolis prædicantibus, in Monte Carmeli crexerunt Oratorium in honorem huius Virginis, in quo hi qui filij Prophetarum dicebantur, laudes divinas decantarent: in eodem nimirum loco, in quo Elias illam mysticam Nubem contemplantus fuerat. Atque exinde Fratres Mariae nominari meruerunt. Certè hæc gratia dicta censerè possent, nisi graves, Històrici huius rei fidem facerent, inter quos ultra B. Ioannem 44. Patriarcham Hierosol. recensetur Armæcanus primas Hyberniæ ser. de Concep. Ioseph. Antiochus li. de perf. militia Trithemius de laud. Carm. c. 7. Navar. Tract. de Hòris Canoniceis, c. 21. & alij. Atque in officio à Pontificibus summis approbato id ipsum legitur Carmelita. Et Congregatio Cardinalium id etiam approbavit in Lectionibus particularibus Carmelitarum Excalceatorum.

De Sacramentis Tit. 9.

Addunt nonnulli, Carmelum nonnisi milliari- bus tribus distantem fuisse à Nazareth; ideoque Virginem, imò ipsam Christum, dum adhuc agent in hac vita mortali, visitasse Congregationem Carmeli. Emerentianam quoque S. Annæ Matrem, dum visitaret hos filios Prophetarum in Carmelo, accepisse revelationem ex sua stirpe nascenturam Virginem Messiae Matrem. Audi quæ de B. Virgine Mariae tradit Thomas Waldensis, Vir gravissimus, & doctissimus Theologus. Erat huius Ordinis Carmeli Soror, nomine Maria, quæ cum de Nazareth in montana Carmeli conscendere statueret, pluries dixit Filio suo, Vadam. Et narrabo nomen tuum Fratribus meis, Patru Eliæ filia. Et quid putas Ordo Carmeli responderit? Vique illud Sanctæ Elizabeth verbum: Vnde hoc mihi vis venias Mater Domini mei ad me? Hæc apud Waldensem.

Ex his ergo patet, quam mentè Mariae dicant, qui Ordini Carmeli sunt adscripti: Soror nostra es. Nunc explicandum quid sibi illud velit: Cresce in mille millia.

Quia fecunditas in progenie magna felicitas existimabatur. Quapropter cum Elizeus cononimus domus Abrahæ Rebeccam ad Isaac filium Domini sui additurus esset, ut ei nubere fratres valedicentes & impetrantes sorori suæ prospere, dixerunt: Soror nostra es, cresces in mille millia. Hanc fecunditatem in progenie magnæ benedictionis & felicitatis loco promiserat olim Deus Abrahæ. Quare, eduxit eum foras, & ait: Supercaelum, & numerata stellas, si potes, sic erit & semen tuum. Item Benedicam tibi, & multiplicabo sementiam sicut stellas cæli, & velut arenam quæ est in litore maris, possidebis semen tuum, portas inimicorum suorum, & benedicetur in semine tuo omnes gètes terræ, quia obedisti voci meo. Idem promittitur Isaac filio Abrahæ, & Iacob Filio Isaac. Nam dicit Dominus Isaac: Benedicam tibi, & multiplicabo sementiam sicut stellas cæli. Ad Iacob autem, cum ei mysticam Scalam ostendisset sic ait: Ego sum Dominus Deus Abraham pulvis terræ, dilataberis ad Orientem & Occidentem, & Septentrionem, & Meridiem. Hic pulveris, ubi stellarum tantum fit mentio: ad Abraham autem dum loquitur Dominus, utrumque iungit. Quare autem modò dicit semen Abrahæ futurum vel stellas cæli, modò sicut pulverem terræ: Rationem ex S. Augustino lib. 16. de civit. Dei, c. 23. quidam Interpretes hanc referunt. Quod per pulverem terræ indicetur posteritas populi secundum carnem, ex Patriarchis mundi, quorum multi carnales, terreni, aridi, & bonis operibus infœcundi futuri erant: Per stellas autem cæli indicantur filij spirituales, & posteritas promittitur, dilatanda per imitationem fidei Abrahæ, caelesti felicitate sublimis, & resurrectionis lumine corruccans. Ita Rupertus, Rabanus, Lippomanus, & alij, ex Augustino, Hilario, Irenæo, l. 4. c. 16. & alijs Patribus. Itaque quæ Abrahæ & alijs Patriarchis, sive uxoris eorum, Rebecce & alijs promittitur fecunditas & benedictio, in CHRISTO complectitur & Maria, ob spirituales filios qui multiplicantur & crescunt, ut cælum replent instar stellarum, & fulgeant in perpetuas æternitates.

Quapropter quod Rebecce dicebant Fratres eius: Soror nostra es, cresces in mille millia. Hoc multò magis dicere possunt Mariae illi quos Fratres suos dignatur specialiter appellare. Ita ò Virgo & Mater fecunda, ò Soror nostra Maria, crescas in mille millia. Crescant filij tui spirituales, crescat ubique terrarum devotio erga te, amor, & veneratio, ut agnoscaris ubique tanquam Mater fecunda in sobole sancta, Mater generationis quærentium Dominam, quærentium faciem Dei Iacob, Mater pulchre dilectionis, & agnitio- nis, & sanctæ spei. Tu es Sara nostra, nostra es Rebecca, Rachel nostra & Lia, quibus promissa est fecunditas copiosa instar stellarum cæli. Crescat &

Paris III. Quidamodo D. M. V. crescat in mille millia. Gen. 24.

Gen. 13. Gen. 21.

Gen. 26.

Gen. 28.

Cur Deus dixit Abrahæ semen futurum sicut stellas cæli & pulverem terræ.

Gen. 49.

Sponsus tuus Virgineus, cui nomen est Ioseph, sive Accrescens, ut ei dicere possumus quod olim pronuntiavit Iacob de altero suo Ioseph: Filius accrescens Ioseph. Filius accrescens, & decorus aspectu Filius accrescens, & fecundus, & fructificans iuxta fontem, vultu habet lectio. Hoc optant Fratres tui de Carmelo, hoc appetantur totis animi votis & precordijs, hoc procurant totis viribus, ut in mille millia, imò in omnes populos propagetur affectus spiritualis erga te, & Sponsum tuum Iosephum latitibus, imaginibus, Oratorijs, Sodalitijs, in virtutibus honorem erectis, & votis conceperis.

cer in Virginis gratiam de die in diem recitare. Itaque Scapulare benedictum, Signum est Fratemitatis huius cum Virgine, Signum, inquam, fœcundum per quod crescit in mille millia ab oriente vsque ad occidentem, paries Filios quàm plurimos quasi stellas in perpetuum fulgidas, caelestis felicitate sublimandas.

Huic Scapulari, tamquam Signo salutis & Christianæ ac Virgineæ pietatis in varias orbis partes per Religiosos Carmeli deportato, non inuisibile accomodaveris illud. Ponam in eis signum, & mittam ex eis ad Gentes in mare, in Africam, & Lydiam tendentes sagittam, in Italiam & Græciam, ad insulas longè, ad eos qui non audierunt de me, & non viderunt gloriam meam. Et annuntiabunt gloriam meam gentibus, & adducent fratres vestros de cunctis gentibus donum Domino, in equis, & in quadrigis, & in leucis, & in carrucis, ad montem ianctum meum Ierusalem. Quis nescit in Verbis prophetarum in festiuitatibus Carmelitani Ordinis concurrere. Nobiles plerosque, & Dominicellas, ac Hædem taudiu hic Ordo perseveraturus sit, quandoquidem primus Fundator & Parens Elias, & quadrigis cum suo comitatu, & privilegijs ximus. Audi Trithemij Abbatis præconium ad indulgentijs eorum communicent, & obid haerem. Sic ipse ait alludens ad Abraham visio nem de Filij & semine fecundo ex fecundo: menta accedere? Sic agnoscent ipsi Signum fra-

Scapulare signum Virginis pietatis. Ijai. 66.

De votio erga B. M. V. à Carmelo & Carmelitis incipit crescere.

Certe devotio erga Virgineam Desparam, ut diximus, cepit crescere à Carmelo & Carmelitis: & exinde se mirum in modum propagavit; ita ut in mille millia creverit progenies sanctæ Mariæ. Quis enim enumeret quot millia ab initio producti: hic Ordo Carmeli Fratrum & Filiorum Mariæ? Quis enumeret quot millia iam à tot sæculis in finem vsque sæculi sit productura, quandoquidem taudiu hic Ordo perseveraturus sit, quandoquidem primus Fundator & Parens Elias, & quadrigis cum suo comitatu, & privilegijs ximus. Audi Trithemij Abbatis præconium ad indulgentijs eorum communicent, & obid haerem. Sic ipse ait alludens ad Abraham visio nem de Filij & semine fecundo ex fecundo: menta accedere? Sic agnoscent ipsi Signum fra-

L. de Laudibus Carmelitani.

Tot sancti sub Ordine Carmelitano fuerunt, ut peccatis numerari nequeant: etenim si quis stellas cæli dinumeret, & sanctos huius Ordinis numerare poterit. Quod si & de reformatione huius Ordinis fieri doque peccatis offensum placeat. In his ergo novissima loqui licet, quot animas ad pietatem crescit honor Virginis & quidem crescit, & crescit in mille millia, agnosceatque de illa verum phum adduxit. Terefa, ut Filij Mariæ crescerent in mille millia: Dicamus cum Propheta: *Leva in excubiabit in tabernaculo & laudans: Gloria Libani data est ei, & decor Carmeli.*

Ijai. 60.

si congregatis sunt, & venerunt tibi, Filii tui de longè venient, & Filia tua de latere surgent.

Non solum appetantur Fratres Rebecca, Parilli, ut crescat in populum copiosum, sive in mille millia: sed etiam vt crescat in populum liberum & victoriosum. Videntur intellexisse ex Eliezer servo Abraham, qui pro Isaac Filio Abraham legatione fungebatur, promissionem Abraham factam, cum antea ei dixit Dominus: *Benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli, & possidebitis portam in-*

Quam multis à di & martyres ex ordine Carmelitarum B. M. V.

Quid de Martyribus Ordinis huius dicemus? Historiographi graves tradunt ab anno 636. vsque ad annum 1290. occubuisse centum quadraginta millia. Huius Rege Arabiæ Syriam, Ciliam, Africam, Hispaniam occupante. Ecce igitur Martyrum magno numero, Confessores & Sacerdotes pij sine numero, Virgines quoque copiosissimæ, & virtuosæ sexus piæ animæ congregatæ sunt, ut laudem Virginis decantent speciali devotione, ita ut ei merito dicamus: *Soror nostra es, crescas in mille millia.* Neque enim solum crevit hæc pietas Virginum, sed & illis qui ex diverso statu secularium huic Ordini se adscripserunt ad participandam fraternitatem cum Virgine, ipsamet eos ad id in-

idem verbis imprecatu forori lux nupturæ Filio des Abraham: quod ipsi Deus promiserat: ergo hanc promissionem cognovisse videntur, vel referent Eliezer, vel certe ex spiritu Prophetiæ, vt nonnulli san- terpretes volunt. Quocumque modo factum fuerit, eis indicatum fuit ex serore sua consuetam cum Filio Abraham generandos populos, qui egregijs virtutibus triumpharent, & virtutibus triumpharent, ac terram promissionis, terram Chanæ cum propugnaculum. Quod primario quidem Religiosis Carmelitis suis sibi subijcerent. Per quod etiam significabatur victoria spiritualis, quam Filij Abraham de Satana & hostibus spiritualibus; in quo & benedicendæ erant omnes gentes.

Scapulari Fratris B. M. V.

luerint singulari pietate Desparam Virginem, & habitum illum sacrum gestando, castitatem benedicendæ erant omnes gentes. Itaque quod Rebecca facta appetentes dixerunt

Parilli, B. M. V. possidebit portam in-

MANTIC

Gen. 24. sunt eius Fratres, in typo dictum est, & Maria in veritate competit. Meritoque ei dicimus: *Possident semen tuum portas inimicorum tuorum.* Quod quidem per Christum, benedictum Mariæ semen, factum est, dum ad inferos descendens, portas inimicorum confregit, vires contriuit, & palam de illis triumphavit, educens vincitos suos de potestate eorum. Vbi portæ tuæ & vincti tui ferrei, & inferorum regnum! Vbi vincula tua, & Saran! Vbi captivi tui, & inferni! Ecce is de quo Mariæ, tamquam Filie Abrahæ, dictum erat. *Possidebit semen tuum portas inimicorum suorum,* venit ad te; cumque mortis vinculis detinere eum cogitares, & portas tuas concludere; tamquam alter Sampson dirupit Gazæ tuas feras, perfregit portas, & liber in montem conscendit cum triumpho & gloria. Ecce semen mulieris illius, inter quam & te, & Serpens Tartareæ ab initio inimicitæ positæ sunt, contriuit caput tuum, & in finem vsque sæculi conterere non desinet, viresque tuas frangere, ac portasmunitionesque dissipare, in quibus confidis.

Quid per portas in sacris litteris significetur.
Per portas sacris in litteris significatur vires civitatum, & magnificentia ac potentia earum, quia in his ædificari solent propugnacula, & ex portis fiunt excursus contra hostes, & præmuniuntur vallibus & aggeribus, fossisque profundis & aquis, ac ponte versatili, contra hostiles incur-

Jud. 2. Hinc Arphaxad, de quo in libro Iudith fit mentio, & ædificare volens potentissimam civitatem, quam vocavit Ecbatanis, non solum muros eius fecit ex lapidibus quadratis & scæcis in latitudinem cubitorum septuaginta, & in altitudinem cubitorum triginta, sed & turres & portas posuit in altitudinem cubitorum centum, ut eam redderet robustissimam & magnificentissimam: Adde, quod in portis olim Principes sedebant & Iudices, ibique iudicia exercebantur, & publicæ Congregationes fiebant. Vnde illud: *Si levavi super pupillum manum meam, cum me viderem in porta superiore.* Et illud de Viro Mulliens foris: *Nobilis in portis Vir eius, quando sedivit cum Senato: ibus terra.* Ibi etiam encomia & heroica gesta publicabantur: *Laudant eam in portis opera eius.* Et Propheta dicit Domino: *Ve annuncium prædicationes tuas in portis filia Sion.*

Job. 31.

Prov. 31.

Psal. 72.

Societas Carmeli sub scapulari est semen B. M. V.

Iudic. 3.

tra hostes oppugnantes eam. Habuit enim ab initio electos viros & indefessos contra errores inferorum portis ex citatos. Testis est S. Cyrillus Alexandrinus contra Nestorij errores triumphans in conspectu totius Ecclesiæ. Testis Thomas Waldensis contra errores Wyclefi, Patens Lutheranorum & Calvinistarum. Testes & alij plurimi doctissimi & fortissimi Athletæ ex hoc Ordine, qui nostro ævo scripserunt, & prodierunt in aciem contra Hæreses archas. Testes & alij Concionatores discretissimi, qui instantes tubam prædicationis sanctæ, & Jericho circumuectes, everterunt muros & portas eius: hoc est, vitia, & corruptos mores, doctrinamque pravam civitatis malignorum per zelum suum diruerunt, & magna confilia eorum; ut dicere possimus *MARIÆ, Soror nostræ es, possideas semen tuum portas inimicorum tuorum.* Testis est reformatio sancta in hunc Ordinem introducta; & per illum, in statum etiam sæcularem propagata: nam Teresa, tamquam altera Debbora, Mater in Israel & Princeps electorum militum, Ordinem suum reformavit, ut mores sæculi etiam ipsa per suos reformare posset: immò & contra hæreses Lutheri & Calvini tunc grassantes illum instituit, quasi contra portas inferorum, ut ipsa teitatur.

Scr. 14.

Dicamus vicius, quod Religio Carmeli in finem vique sæculi perseveratur, tunc resurget vires novas, sub Duce suo Elia, contra Antichristum & Antichristi imitatores, contra vitia & errores, confirmabitque in fide & pietate Fideles, sub vexillo Crucis & Scapularis pro nomine Christi & Mariæ fortiter dimicando. Nec deerunt tunc ei Martyres, qui Eliam Duce & Patrem sequentes, sanguine suo Fidei veritatem adstruerent. Tunc possidebunt portas inimicorum, & sanguis horum Martyrum semen erit notorum Christianorum, immò sanguis ille extinguet Antichristum, ut loquitur Tertull. Tunc *annuntiantur omnes prædicationes Domini, in portis filia Sion.* Sed concludo, & ad Mariam, Sororem ac Matrem nostram, vota conuerto, & dico.

Religio Carmelitana in fine mundi sub Evlla resurget vires

O MARIA, nos quoque esse cupimus de semine tuo benedicto, quod crevit in mille millia, & ideò adversatur nobis serpens & hostis tartareus, nec eius frangere vires valeamus, nisi te adjuvante, capique conterente, & portas everteute. Fac ergò ut nos Filij tui nunquam hostibus succumbamus, sed fortiter resistamus, ut portæ inferni non prævaleant adversum nos, sed in portis meritis positi non confundamur, cum loquemur inimicis nostris in porta. Quin immò fac, ut consili in luce & gratia cœlesti, ac fortitudine tunc per te impetrata, consili in Scapulari tuo, tamquam Symbolo fœderis, & tamquam Armatura salutis, vincere finaliter valeamus, & ingredi te Duce portarum æternitatis.

LECTIO V.

The ma. *Induxi vos in terram Carmeli, ut comederetis fructum eius, & optima illius.*
Hierem. 2.

De varijs fructibus terre Carmelitanæ.

Multa in montibus Carmeli sunt mysteria exhibita.

Gen. 1.

Gen. 28.

Exo. 3.

1. Reg. 19.

Gen. 19.

Matt. 17.

Matt. 5.

Mar. 3.

Matt. 28.

Mons Carmeli.

Ca. meli cur alijs montibus celebrior.

Resp. 1.

Ierem. 2.

Resp. 2.

4. Reg. 2.

Cant. 7.

4. Reg. 1.

Solitus fuit Deus ex antiquis temporibus in Montibus multa exhibere mysteria, ut ad hanc considerationem mysteriorum, per montes corporeos montes nostras in corporeas eleuaret.

In veteri testamento celebris est Mons, in quo iussus est Abraham immolare Filium, qui & vocatus est *Mons Dominus* videbit. Celebris quoque est Mons, in quo Jacob dormiens vidit Scalam cœlum contingentem, Dominum in iuxta, Angelos ascendentes & descendentes: erecto quoque altari vocatum eum *Bethel*, hoc est, *Domus Dei*. Nec minus illustris est Mons Horeb, in quo ex famamante Rubo apparuit Dominus Moyfi, & eum Legatum suum in auguratum. Quem etiam iussus est descendere Elias Angelico pane & aqua refectus, ut ibi in ostio speluncæ Dominus cum alloqueretur. Denique non sine mysterio dictum est Loth ab Angelo: *In Monte saluum te fac.*

In nouo testamento quid præclarior monte Thabor, in quo transfiguratur Dominus? Monte aliorum, in quo docet beatitudines & Evangelicam perfectionem? Monte illo, in quo orare solitus est, in quo & elegit Apostolos per ad orationem? Monte Sion, in quo corpus & sanguis sui mysterium peregit? Monte, in quo crucifigi voluit & occumbere? Monte Galued, in quo post resurrectionem discipulis se manifestauit? Monte Oliueti, ex quo ascendit?

Sed de Monte Carmeli hic nobis mentio est, qui celeberrimus est & famosissimus sacris in litteris ob multas causas.

Primo, si vel telluris naturam spectes, celebris fuit, quia fertilis vineis, oliuetis, arboribus, & fructibus omnigenis, & amoenissimus quasi Paradisus. Ibi omnes opes, omniacque deliciae, frumentum, vinum, & oleum. Huc spectat illud allegatum ex Hieremia: *Introduxi vos in terram Carmeli, ut comederetis fructum eius, & optima illius.*

Secundo, celebris fuit ob habitationem Elia, Eliaz & filiorum Prophetarum. In illa sanctissima vite fundamina iacebantur, & doctrina cœlestis rote instar illuc defluebat. Nec erant filij Prophetarum (siliij eruditionis eorum) pauci numero: quando quidem quinquaginta ex illis requisierint Eliam post eius raptum in cœlum. Sedebant in illo Monte viri sancti, Prophetæ, & discipuli eorum, & sub ymbra quiescebant in flatu quodam perfectionis, in vertice montis & mentis. Hinc illud in Cantico: *Caput tuum ut Carmelus.*

Tertio, celebris fuit multis miraculis. Ibi sedebat in vertice Elias, dum ab Ochofia missi sunt quinquagenarij illi Principes cum suis quinquaginta

militibus, quorum duo igni absumpti sunt, & tertius fictus illis supplex, incolumis erexit.

Quarto, ad propositam nostram proximè, celebris fuit visione nubeculæ de mari in cœlum ascendentis post longam sterilitatem, dum oraret Elias, & mitteret puerum suum septies, ad videndum si forte signum aliquod adverteret pluuie & hac de re agens B. Iohannes 44. Patriarcha de Ierusalem, lib. de ortu Monach. c. 32. dicit Eliam intellexisse per revelationem, illam nubeculam, quæ mox se breuiter resoluta in pluuiam, designare Mariam, Christiparam, quæ exorta de mari amaro n. tate humanarum, producere debebat orem cœlestem per suum Messiam, quo rotus irrigaretur Orbis antea sterilis & infertus: & exinde inchoante Congregationem eius obsequio dicatam, hoc est, Virgini parituræ, idque annis 937. ante Christi Domini partum. Quam interpretationem prosequitur lib. dicto S. Ioh. Patriarcha, c. 22. & seq.

O verè igitur Carmelus Mons sanctus & benedictus, Mons luminosus & mysticus: Si olim S. Franciscus multa percipiens à Deo, mysticam in Monte Aluerni, illum per uerugam optauit aqua, oleo, vino, imò, si fieri potuisset, etiam & balsamo, prout in Franciscanis Chronicis legitur, & alibi retulimus: Absque dubio inchoante quoque dignatione Mons hic: tum ob mysticam in eo peractam, tum ob Carmeli Ordinem sacrum, vinctiois diuinae participationem, ab eo Monte initium ducentem, & nomen suum mutuantem. Quem quidem Ordinem vique in finem sæculi perseueraturum, rectè asseritur. Et certè si Elias eius Fundator tunc futurus certò creditur, non mirum si & Odo iste Religiosus, ab eo fundatus initialiter, cum nonnullis suis

Elias fundator Ordinis Carmelitarum.

alumnis perseueraturus tunc adfirmetur, ad cooperandum prædicationi & renouationi Euangelij, & simul ad resuscitandam per Scapulare faciatum deuotionem erga Christum & Deiparam Virginem, quandoquidem Scapulare vestem assumptam humanitatis Filij Dei designet, & illius Signum sacrum sit in populo. De hac re legitur (apud Ioannem Feuardentium in vita S. Petri Thomæ Religionis Carmelitarum alumni deuotissimi) B. Virgo Maria dixisse: *In finem usque oculi, Petre, Religio Carmelitarum per manebit. Nam Elias illius Institutor Filio meo apparens in Transfiguratione, id postulauit & impetrauit. Quapropter Carmelitis, quoque conueniet tunc temporis quod apud Iai. 66. *Transite, transite per portas, preparate viam populo, planum facite iter, eligit lapides, & operentur signum ad populum.**

Ego ergo introduxi vos in terram Carmeli, ut comederetis fructum eius, & optima illius. Atque non ego introduxi vos, nisi tamquam minister Christi, & seruus Mariæ. Hoc ergo vobis dicit Christus, hoc Maria: *Ego introduxi vos.* Et ego ex parte Christi & Mariæ idipsum dico. Sodalitium enim istud Sacri Scapularis, siue B. MAR. de Monte Carmelo, locus est benedictionis ars Mon. p. 57.